

Část F HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

1. PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ ŽÁKŮ

1.1 HODNOCENÍ ŽÁKA VE ŠKOLE

Cílem hodnocení je poskytnout žákovi a jeho zákonným zástupcům zpětnou vazbu o tom, jak žák zvládá danou problematiku, v čem ještě chybuje a kde má rezervy. Součástí hodnocení je tedy i povzbuzení do další práce, konkrétní návod, jak postupovat při odstraňování nedostatků.

Hodnocení musí být objektivní s jasnými hodnotícími kritérii, která se odvíjejí od možností žáka, jeho věku a dané situace.

Hodnocení probíhá ve třech rovinách. Učitel hodnotí žáka vzhledem k očekávaným výstupům a kompetencím, kterých by měl žák dosáhnout, další rovinou je porovnání jednotlivého žáka s ostatními žáky ve třídě a konečně rovina vlastního pokroku žáka.

Součástí hodnocení musí být i sebehodnocení žáků, jejich schopnost posoudit svoji práci, vynaložené úsilí a osobní možnosti a rezervy.

Při hodnocení žáků se podle povahy předmětu zaměříme především na:

- a) Hodnocení ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření
Hodnotíme zejména: ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, kvalita, rozsah získaných dovedností, schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a zejména praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí. Posuzuje se kvalita myšlení, jeho logika, samostatnost a tvořivost, aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu, kvalita výsledků činností, osvojení metod samostatného studia.
- b) Hodnocení ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření
Hodnotíme zejména: vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem, osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce, využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech, aktivita, samostatnost, tvořivost, iniciativa v praktických činnostech, kvalita výsledků činnosti, organizace vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti, dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, péče o životní prostředí, hospodárné využívání surovin, materiálů, energie.
- c) Hodnocení ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření
Hodnotíme zejména: tvořivost a samostatnost projevu, osvojení potřebných vědomostí a dovedností a jejich tvořivá aplikace, poznávání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti, kvalita projevu, vztah žáka k činnostem a zájem o ně, estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti, respekt k tradicím, kulturnímu a historickému dědictví naší země, aktivní zapojení se do kulturního dění a sportovních aktivit.

1.2 PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ A KLASIFIKACI ŽÁKA

Následující výčet pravidel hodnocení žáka je platný pro celé období vzdělávání žáka, je v souladu se společnými výchovnými a vzdělávacími strategiemi na úrovni školy. Pravidla byla vytvořena ve spolupráci všech učitelů školy, a proto se pro ně stávají závaznými.

- a) Hodnocení zaměříme a formulujeme pozitivně.
- b) Žák je hodnocen podle míry splnění daných kritérií.
- c) Znamka z vyučovacího předmětu nezahrnuje hodnocení žákova chování.
- d) Vyučující klasifikuje jen probrané a procvičené učivo.
- e) Žák má dostatek času k naučení, procvičení a zažití učební látky.
- f) Podklady pro hodnocení a klasifikaci získává vyučující zejména: sledováním výkonů a připravenosti na vyučování, různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, pohybové...), kontrolními písemnými pracemi, analýzou výsledků různých činností žáků, konzultacemi s ostatními vyučujícími a podle potřeby i psychologickými a zdravotnickými pracovníky
- g) Při klasifikaci vyučující používá pěti klasifikačních stupňů.
- h) Výsledky práce žáka posuzuje učitel objektivně.
- i) V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, je výsledný stupeň klasifikace stanoven po vzájemné dohodě.
- j) Písemné práce jsou předem vyučujícím oznámeny, aby žáci měli dostatek času se na ně připravit.
- k) Významným prvkem procesu učení je práce s chybou.

1.3 ZPŮSOBY HODNOCENÍ

Způsoby hodnocení se odvíjejí od vzdělávacích strategií školy, jsou velmi podrobně popsány pro jednotlivé vyučovací předměty 1. a 2. stupně.

Stručný přehled způsobů hodnocení:

- a) slovní hodnocení (ústní nebo písemné)
- b) klasifikace
- c) portfolio
- d) sebehodnocení žáka (ústní i písemné)

1.4 KRITÉRIA HODNOCENÍ ŽÁKA

Kritéria hodnocení odvíjíme od plnění klíčových kompetencí a očekávaných výstupů. Pro školu máme stanovena společná trvalá kritéria pro 1. a 2. stupeň. Jedná se například o hodnocení skupinové práce, hodnocení projektu a referátu, hodnocení ústního projevu. V některých případech je nutné vytvořit podle dané situace pružná kritéria k danému tématu (vhodný je podíl žáků na jejich utváření).